

НОВАТА КОМПЛЕКСНА РАМКА НА ЕС ПРИ ОТЧИТАНЕ НА ESG И КОРПОРАТИВНАТА УСТОЙЧИВОСТ СЛЕД 2023 ГОДИНА

Десислава Йосифова
diosifova@abv.bg

*Висше транспортно училище „Тодор Каблешков”
София, ул. „Гео Милев” № 158
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ*

***Ключови думи:** корпоративна устойчивост; устойчиво развитие; устойчиво отчитане, CSRD; NFRD*

***Резюме:** Предложението от юни, 2022 година за изцяло нова Директива за отчитане на корпоративната устойчивост (Corporate Sustainability Reporting Directive - CSRD), цели трансформиране, замяна и надграждане на наложилите се нормативно уреден подход за **интегрирано отчитане** (в настоящата Директива за нефинансово отчитане - NFRD) в комплексна регулаторна рамка за **устойчиво отчитане**. Стремещт е създаване на надеждна и сравнима информация за корпоративната устойчивост по линия на три относително самостоятелни компонента (критерии) - *environment, social* и *governance*. Какво следва оттук нататък на ниво ЕС и очакват ли се европейски стандарти за отчитане на корпоративната устойчивост по подобие на международно възприетите стандарти за финансово отчитане? В доклада се систематизира цялостна картина за пълния пакет на новоизгражданата европейска рамка.*

1. ВЪВЕДЕНИЕ

На европейско равнище, изискването големите предприятия от обществен интерес с повече от 500 служители, да оповестяват нефинансова информация се въвежда с приемането на Директива 2014/95/ЕС (NFRD) в изменение и допълнение на Директива 2013/34/ЕС. На настоящия етап съществуват множество регулаторни рамки и международни стандарти като инструмент за контролиране, смекчаване и преодоляване на редица екологични и социални проблеми в контекста на концепцията на ООН за устойчиво развитие (Sustainable Development - SD).

Първата европейска директива в тази посока (Директива 2014/95/ЕС в изменение и допълнение на Директива 2013/34/ЕС) е силно базирана на подхода на GRI за интегрирано отчитане при представянето на компаниите, който преминава през своите фази на развитие до достигане до определено равнище на стандартизиране.

Насоките на GRI изначално са разработени за да подпомагат отчетните единици (предимно предприятия, но и други организации) и съответните заинтересовани страни за извеждането на приноса на съответните компании към устойчивото развитие на основата на понятието Triple Bottom Line (съответно *Triple Bottom Line Reporting*). То е извлечено от определението за устойчиво

развитие в доклада на ООН от 1987.

По този начин, концепцията за SD се свежда до предоставяне на основна информация за индикаторите, които съставляват „Triple Bottom Line“ (TBL). Това означава – установяване на корпоративните резултати от гледна точка на първи стълб/равнище на отчитане, а именно тяхното **икономическо представяне**, на следващо място установяване на корпоративните въздействия (**социално представяне**) и трето равнище (т.нар. **екологично представяне**). През последните години, независимо че и с европейската директива от 2014 г., на ниво ЕС официално се регламентира понятието „интегриран отчет“, има множество критики, че това не е интеграция, а механично обединение на три различни направления, без да става разбираемо как трите стълба взаимодействат по между си.

Постепенно става все по-видно, че интегрираната отчетност в контекста на този тристълбов подход изобилства от практически предизвикателства и проблеми, свързани със субективност на входящите данни и изходящите резултати.

От времето на приемане на първата европейска директива в тази посока през 2014 година до настоящия момент на 2022 година, в световен мащаб все повече се налагат и утвърждават две специфични понятия с негативна конотация. Чрез тях образно се характеризират и обобщават съответни негативни явления, породени от стремежа за удовлетворяване на Концепцията на ООН за SD, която обаче е „опростенчески“ обхваната от подхода на GRI, който по аналогичен начин беше пренесен и в приложимата европейска директива (NFRD), все още действаща към настоящия момент.

Става дума за две сходни явления „*Cherry Picking*“ (букв. бране на череши в контекста на целите на ООН за SD)¹ и „*Greenwashing*“ (букв. зелено изпиране). Тези две понятия се използват, за да синтезират следния краен ефект: как голямото разнообразие от официално позволени и нормативно регламентирани вариации и възможности в отчетността и докладването, правят невъзможни смислените сравнения между представянето на компаниите и тяхното влияние върху устойчивото развитие (по наложените цели на ООН).

Следователно подходът за интегрирано отчитане може да се разглежда като своеобразна административна реформа, която е **недостатъчно** успешна от гледна точка на постигания ефект и качество на информацията в полза на заинтересованите страни.

В този контекст на настоящия етап има обективна необходимост за въвеждане на общоприети **задължителни стандартни изисквания за отчитане на устойчивостта** на принципа на тези, използвани във финансовото отчитане в лицето на МСС/МСФО. Несъмнено е нужен процес на следваща промяна, съчетаващ и надграждащ използването на традиционни счетоводни модели за отчитане на бизнеса към по-сложни модели, позволяващи проследяването и оценката на икономическите връзки, както и преките и непреки въздействия, в които съответната компания има роля. Модели, чрез които да става ясен еднозначно отговорът на въпроса, в крайна сметка компанията как, с какво и с колко допринася и/или вреди на устойчивостта.

Именно в тази посока са стартиралите промени при създаването на цялостна (комплексна) нова нормативна рамка в областта на отчитане на корпоративната устойчивост на ниво ЕС.

Едно от по-съществените доказателства за движение в тази посока е, че в последните години вместо тези три стълба, в европейски и в световен план, се

¹ Вж. напр. Forestier, O. & R.E. Kim, Cherry picking the Sustainable Development Goals: goal prioritization by national governments and implications for global governance, *Sustain. Dev.*, 28 (5) (2020), pp. 1269-1278, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/sd.2082>

възприема по-нова концепция в лицето на ESG, с чиито три компонента се цели надграждане и осигуряване на разбираемост на специфични аспекти, нюанси и взаимовръзки между самите тях от една страна и от друга взаимодействието им с финансовото представяне на компаниите.

2. ESG КАТО СЪБИРАТЕЛНО ПОНЯТИЕ

ESG е събирателен термин от инициалите на *environment, social u governance* (околна среда, социално и корпоративно управление) за въздействието на бизнеса върху околната среда и обществото, както и мерна единица за оценка на това колко стабилно и прозрачно е ръководството на компанията (вкл. възнагражденията, изплащани на изпълнителните директори, одитите, вътрешния контрол и правата на акционерите). Той измерва как даден бизнес интегрира екологични, социални и управленски практики в дейността си, конкретния бизнес модел, неговото въздействие и неговата устойчивост.

Фиг. 1 ESG - Схематична визуализация

Източник: Corporate Finance Institute²

Трите компонента (аспекта), които съставляват ESG, са екологични, социални и управленски (*висши ръководни политики*).

Екологичният аспект (компонент „E“) се фокусира върху това как бизнесът минимизира въздействието си върху околната среда. Той обхваща продуктите/услугите на бизнеса, веригата за доставки и основните оперативни дейности.

Социалният аспект (компонент „S“) се фокусира върху това как даден бизнес въздейства на културата на работното място и на по-широката публика. Компаниите могат да допринесат за справедливостта в обществото, като инвестират в справедливи и равни възможности и условия за служителите, хората, работещи във веригата на доставки, и местните общности³. ESG налага на компаниите да прилагат по-екологични (по-устойчиви)⁴ и по-социално ориентирани (по-етични) бизнес практики.

Съществено място при разбиране на **управленските аспекти** (*в смисъл висши ръководни принципи при управление и функциониране на компаниите*), е значението (включително етимологичното) на ключовото понятие, стоящо като трети компонент в

²<<https://corporatefinanceinstitute.com/resources/esg/esg-environmental-social-governance/>>

³ примерите за социални и етични бизнес практики: гарантиране, че продуктите са безопасни и данните на клиентите са защитени; предотвратяване на злоупотреби с трудови права в цялостната верига на доставки, вкл. модерно робство; осигуряване на обучение и поддържане на здравето, безопасността и благосъстоянието и др.

⁴ Примери за екологични бизнес практики: намаляване на енергията и използване на възобновяеми енергийни източници, разработване на по-екологични продукти/услуги; преминаване към продукти с нулеви отпадъци или устойчиви опаковки, използващи биоразградими материали; намаляване на въглеродните емисии чрез преминаване към LED осветление; насърчаване на рециклирането и намаляване на количеството отпадъци, предназначени за депониране и др.

основата на тази абривиатура (компонент G). Видно е, че то не е *management*, а е *governance* (букв. ръководство).

Доброто стратегическо ръководство се основава на прозрачност, отчетност, отговорност и интегритет. В големите компании, международни корпорации и други организации са ключово важни висшите ръководни органи, а те се занимават с *governance*. За *management* се наемат служители – мениджъри на различни средни и по-високи управленски равнища на отдели, дирекции и други функционални звена в корпоративната йерархия.

Ръководството се отнася до установените политики и процедури, за да се гарантира, че бизнесът работи в рамките на закона и за оптимална полза на всички заинтересовани страни. Корпоративният мениджмънт се отнася до техниките, които мениджърите използват, за да помогнат на компанията да функционира и работи, за нейното развитие и просперитет.

В съвременния корпоративен свят, в условия на климатични промени и уязвимост на бизнеса от социални сътресения, за да се прокарат определени граници за области на действие, чрез което по-лесно може да станат разбираеми и сравнени деликатните разлики и смисъла от тяхното различно приложение, е полезно да се проследят етимологиите на две много близки, но и доста различни думи (а именно *manage / management* и *govern / government*), **които в превод на български, много често се превеждат по идентичен начин**, а именно: *управлявам и управление*.

Често пъти думата **мениджмънт** се асоциира с прилагането на прагматичен подход при разрешаването на определени задачи. Мениджмънт (*management*) идва от основната форма на глагола *to manage*, а той произхожда от латинската дума за ръка – *manus*⁵. Т.е. това, което е управляемо или което се изпълнява с ръце, изисква умение с ръце, или което е лесно да се направи. Наставката – *ment*, (от латински *mentum*), се добавя, за да се образува съществително, указващо резултата / продукта от действието на глагола. По този начин „*management*“ се свързва с дейности, асоциирани с определени физически манипулации т.е. с „ръчно управление“. Управлението буквално предполага **боравене** и следователно е ангажирано предимно с по-малки задачи, които човек може да управлява с ръцете си по всяко време: (напр. управление на домакинството). Разширеното значение за „контрол или за административни способности“ във всеки вид бизнес, както и за „ефект чрез усилие“ се случва около средата на 18 век. Независимо, че има редица специализирани дефиниции на понятието *мениджмънт*, като свързано с различни умения, **те са били погълнати от основната съвременна дефиниция, която обикновено е свързана с управляването на хора, предмети, дейности или организации**⁶.

Тук за сравнение, е важно да се анализира етимологията на произхода на съществителното **governance** (на български ръководство – с корен *ръка*) произхожда от глагола “*to govern*” т.е. „ръководя“. То е от края на 14-ти век от старофренски *governance* - "правителство, правило, администрация; правило за поведение". Произлиза също и от *governer*, което значи "управлявам, командвам, насочвам". В света на съвременния бизнес това се извършва от борда на директорите, който установява вътрешна нормативна уредба (различни устави, кодекси, правила на компанията) и който създава основни ръководни политики за това как тя извършва своите бизнес дейности. Тези политики, конкретно насочват или ограничават как хората, работещи

⁵ Вж. Online Etymological Dictionary <<https://www.etymonline.com/>>

⁶ Първата употреба, която се смята за известна за *ръководство от бизнес гледна точка* е спомената от Джон Флорио в неговия италианско-английски речник от 1598г. *A Worlde of Wordes* (Свят на думите): „Мениджмънт, бизнес, маневриране, договаряне“.

при съответната компания-работодател могат да действат⁷. У нас и в други държави в днешно време, *governor* се използва като равнозначен синоним на думата управител на централната банка, където той много често се нарича гуверньор (но не и мениджър!).

В контекста на краткото представяне за произход и значение на тези две сродни понятия, става по-ясно защо тристълбовия модел от старата директива, заимстван от GRI се заменя от ESG-подхода, където третият компонент не е „М“, а е именно „G“, (независимо, че често пъти се превежда или използва термина *управление* вместо *ръководство* като сродни понятия). Компонентът „G“ в ESG се отнася до **ръководните фактори** при вземането на решения в компаниите, определящи корпоративните политики (т.нар. *policymakers*), в т.ч. разпределението на правата и отговорностите между различните звена, вкл. борда на директорите, мениджърите, акционерите и заинтересованите страни. Мисията на корпорацията, ролята и състава на бордовете на директорите, вкл. възнагражденията и надзора на висшите ръководители се възприемат като основни въпроси в корпоративното ръководство на компаниите. То се отнася до процесите на вземане на решения, публичната отчетност и прозрачност пред заинтересованите страни относно неговите дейности.

Осигуряването на добро ръководство играе важна роля, конкретният бизнес да се развива по-успешно. В този смисъл проблемите на висшето ръководство имат права и обратна връзка с екологичните и социалните аспекти⁸ на бизнеса като цяло.

3. РАЗВИТИЕ И ПРЕХОД ОТ ДЕЙСТВАЩАТА NFRD КЪМ НОВАТА РЕГУЛАТОРНА РАМКА ЗА ОТЧИТАНЕ НА КОРПОРАТИВНАТА УСТОЙЧИВОСТ ЧРЕЗ ESG В ЕС

ЕК постепенно, но сравнително бързо осъзнава недостатъците на действащия широко отворен подход в досегашната директива, базиран на GRI. За да приемат социалното, екологичното и икономическото влияние на своето поведение на макроравнище, предприятията трябва да интегрират нефинансова информация във финансовия отчет във връзка с екологичната и социалната политики на предприятието, отразявайки ефекта от тяхното провеждане⁹.

Липсата на унифицирани стандарти в нефинансовия сектор респ. липсата на съпоставима информация е ключово предизвикателство пред устойчивия преход, като лишава инвеститори, кредитори, контрагенти и акционери от възможността да разграничат компаниите с ясно дефинирани ESG стратегии от тези, които рекламират своя бизнес като „зелен“ с подвеждаща информация за зелени практики (*greenwashing*).

Преходът към неутрална по отношение на климата и устойчива икономика не е единично действие, а процес. За компаниите този преход означава намаляване на емисиите на парникови газове, постигане на устойчивост и намаляване на вредите за околната среда *с течение на времето*. За инвеститорите преходът означава

⁷ Например, ръководните политики може да включват забрана борд на директорите да възлага договори на компании на членове на борда или компании на членове на семейството; изискване за два подписа върху всяко предложение/документ за извършване на плащане от счетоводния отдел, за да се намали риска от измами и мн. др.

⁸ Примери за управленски (ръководни) практики: отчетане пред заинтересованите страни относно бизнес стратегията и видовете оперативни дейности; гарантиране, че бизнес лидерите и висшите ръководни позиции са отговорни за управлението на риска и ефективността; предприемане на бизнес етично поведение (нетърпимост към корупционни практики); откритост по отношение на заплащането на ръководните кадри.

⁹ вж. М.Петрова-Кирова, "Връзки и съответствия между стандартите за отчетане на устойчивото развитие на глобалната инициатива по отчетност (GRI) и националната счетоводна уредба в Р. България", 28-ма Международна научна конференция "The power of knowledge", Кавала, Гърция, ISSN 1857 - 923X (online), 2020

подобряване на екологичните резултати на инвестиционния портфейл плавно *с течение на времето*. В този смисъл, инвеститорските очаквания са за по-задълбочена и съпоставима информация относно устойчивото представяне на компаниите.

Сравнимата информация и докладване на елементите на устойчиво развитие, диференцирани и обвързани в събирателното понятие ESG (околна среда, социално и корпоративно управление) се счита за ключов компонент за успешното справяне с изменението на климата и **потребностите са, те да имат същото качество като финансови отчети**. Очакванията са ESG да се трансформират в пазарен стандарт, но от първостепенно значение е да има общи единни критерии и рамка за тяхното прилагане.

През последните няколко години (след 2019 г.), ЕС предприема ключови стъпки в посока нова фаза на развитие по отношение отчитането и финансирането на корпоративната устойчивост (вж. Табл.№1). Комплексният ефект от това, е не само качествено нова основа за повишаване на прозрачността, но и заявка за изграждане на цялостна регулаторна финансова екосистема за устойчиво отчитане, предоставяща на инвеститорите инструменти за разкриване на възможности за устойчиви инвестиции и за налагане на съответна пазарна дисциплина в контекста на Европейската Зелена сделка.

Таблица. 1. Основни компоненти на Европейска регулаторна рамка за устойчиво отчитане

Конкретни компоненти на новата Европейска рамка за отчитане и финансиране на корпоративната устойчивост
- Регламент за таксономията на ЕС (Регламент (ЕС) 2020/852 за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции, влизащ в сила на 12 юли 2020 г.);
- Регламент за оповестяване на информация във връзка с финансирането за устойчиво развитие (SFRD - влизащ в сила март, 2021 г.);
- Официално предложение (проект) за Директива за отчитане на корпоративната устойчивост (Директива CSRD - юни, 2022).

Източник: съставена от автора в съответствие с актуалното европейско законодателство

- **Регламентът за таксономията на ЕС** е ключов фактор за мобилизиране на инвестиции в дългосрочни устойчиви решения. В таксономията на ЕС като устойчиви се признават онези дейности, които имат съществен принос за постигането на екологичните цели на ЕС. Определят се критериите за съществен принос и ненанасяне на значителни вреди.

- В тази връзка е и **издаденият малко преди това и ефективно влизащ в сила от март, 2021 г. Регламент SFRD - Sustainable Finance Disclosure Regulation¹⁰**. Чрез информацията за съответствието с таксономията, свързаните с прехода инвестиции, финансовите институции могат да оценят екологичните амбиции и резултати на финансираните от тях дейности. Той определя правилата, по които инвестиционните фондове и другите участници на фондовите борси вземат предвид нивото на устойчивост и свързаните с него рискове при формиране на инвестиционните си решения. Той определя къде и каква информация трябва да публикуват те, за да бъдат инвеститорите наясно с това какво точно определя един инвестиционен продукт като „зелен“. За да отговорят на тези изисквания, инвестиционните фондове ще разчитат на информация от компаниите, в които инвестират, а това ще окаже допълнителен натиск върху листваните предприятия. Също така е важно да се отбележи и Съобщението на ЕК *„EU Taxonomy, Corporate Sustainability Reporting, Sustainability Preferences and*

¹⁰ Regulation EU 2019/2088 of the European Parliament and of the Council of 27 November 2019 on sustainability-related disclosures in the financial services sector (SFDR Regulation)

*Fiduciary Duties: Directing finance towards the European Green Deal*¹¹.

- На следващо място, през 2022 г., Регламентът SFDR се допълва от предложението за **Директива CSRD**¹² за отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта, която има за цел да замени настоящата Директива за нефинансово отчитане (NFRD). Новата Директива изисква компаниите да оповестяват как техните дейности и стратегии за устойчивост са в съответствие с ограничаването на глобалното затопляне до 1,5 С и как те допринасят за собствените цели на ЕС за климата. Директивата изисква от предприятията да разкриват по-надеждна информация, като основа за вземане на решения от инвеститорите. С това предложение, основен стремеж е да се определят общи европейски правила за отчитане, които ще повишат прозрачността, като от дружествата ще се изисква да отчитат информация за устойчивостта по последователен и съпоставим начин. Заложено е новите изисквания за отчитане да се прилагат за всички големи дружества и всички дружества, в т.ч. малки и средни предприятия (МСП), чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар.

Следователно, основните ефекти, които се очаква да постигне новата Директива са обобщени както следва:

- Да бъдат преразгледани съществуващите правила за отчитане, въведени неотдавна с Директива 2014/95/ЕС (NFRD);
- Да се гарантира, че отчитането на дружествата във връзка с устойчивостта отговаря на нуждите на участниците на финансовите пазари, които подлежат на изискванията съгласно SFDR;
- Дружествата да отчитат въздействието на своя модел на стопанска дейност и своята стратегия за прехода към устойчива и неутрална по отношение на климата икономика;
- Информацията, оповестявана от дружествата, да е достъпна за анализаторите, пазарните участници и други заинтересовани страни, които очакват по-добра отчетност от дружествата за социалните и екологичните последици от тяхната дейност;
- Нефинансовата информация за устойчивост да бъде оповестявана в доклада за управлението вместо в отделен доклад за устойчивост.

В тази връзка са дефинирани съгласувани изисквания за отчитането във връзка с устойчивостта, като предложената Директива осигурява съответствие с изискванията за отчитане съгласно Регламента за таксономията, което изисква от обхванатите с новопредложената CSRD предприятия да отчитат някои **конкретни** (при това чисто финансово измерими) **показатели** за степента, в която техните дейности са устойчиви в съответствие с разработената таксономия на ЕС.

Таблица. 2. Финансово измерими показатели за оповестяване

Конкретни показатели	Критерии
- дял на приходите;	произтичащи или свързани с икономически дейности, дефинирани като екологично устойчиви
- дял на капиталовите разходи;	
- дял на оперативните разходи	

Източник: съставена от автора в съответствие с SFDR Regulation

Предвидено е тези показатели да бъдат изцяло отразени в задължителните стандарти за отчитането, които са в процес на разработване по силата на

¹¹ Communication From The Commission To The European Parliament, The Council, The European Economic And Social Committee And The Committee Of The Regions, Brussels, 21.4.2021 COM(2021) 188 final

¹² Предложение за директива за изменение на Директива 2013/34/ЕС, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Регламент (ЕС) № 537/2014 по отношение на отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта, COM (2021) 189.

новопредложената Директива. От дружествата, попадащи в задължителния кръг ще се изисква да се отчитат в съответствие с бъдещите стандарти на ЕС за отчитане във връзка с устойчивостта. Следователно стандартите са с идеята да бъдат опосредстващо звено, инструмент, улесняващ бизнеса както по линия на основаното на капиталовите пазари финансиране, така и банковото финансиране.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

За да осигури стандарти за отчитане на корпоративната устойчивост, ЕК в най-краткосрочно бъдеще следва да приеме делегирани актове, като взема предвид становищата на Европейската консултативна група за финансова отчетност. Първият комплект от стандарти е предвидено да бъде приет до края на октомври 2022 г., но може да се очаква, че те ще закъснеят, независимо, че първоначално заложените срокове за тяхното прилагане за големите компании, отговарящи на изискванията, е от 1 януари 2023, а за МСП от 1 януари 2026 г. По този начин се предвижда, че CSRD ще засегне около 49 000 дружества - в сравнение с около 11 000, за които се прилагат съществуващите правила за отчитане съгласно до сега действащата NFRD. Останалата, по-голяма част от МСП ще може да ги използва на доброволна основа.

С предложението на ЕК за Директива за отчитане на корпоративната устойчивост (CSRD), която до края на 2022 г. да замени настоящата Директива за нефинансово отчитане (NFRD), се цели изравняване на фокуса върху екологичното развитие с това за социалното въздействие на бизнеса. Неслучайно в самото наименование на CSRD-2022 понятието за интегрирано нефинансово отчитане („non-financial reporting“ в предходната директива NFRD-2014) е изцяло изместено от „sustainability reporting“ (отчитане на устойчивостта).

Трите документа: Регламента за таксономията на ЕС при отчитане на предприятията във връзка с устойчивостта; Регламента Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR) и Предложението за директива за отчитане на корпоративната устойчивост (CSRD) могат да бъдат възприемани като три компонента от единна комплексна рамка по пътя на европейските икономики към „зеления преход“, водещ към:

- унифицирано дефиниране на дадена дейност като „зелена“;
- по-обосновано оповестяване на информация за устойчиво развитие (базирано на конкретни нормативно регламентирани показатели на единно европейско равнище);
- пренасочване на капиталовите ресурси към зелени икономически дейности.

С тази цялостна рамка се цели да се гарантира, че компаниите оповестяват достатъчно по количество и качество информация. В този смисъл надеждите, които се възлагат на очакваните първи по рода си европейски стандарти за отчитане на корпоративната устойчивост, са натоварени с високо отговорни очаквания.

В този контекст, през ноември 2021 г. попечителите на фондацията за МСФО (респ. Борда по МСС) обявиха създаването на нов съвет за определяне на стандарти International Sustainability Standards Board (ISSB), за да помогне посрещането на това търсене. Намерението е ISSB да предостави цялостна глобална база от стандарти за оповестяване, свързани с устойчивостта, за да помогнат на инвеститорите и другите заинтересовани лица да вземат информирани решения.

Сближаването на стандартите в световен мащаб е от съществено значение за избягване раздробяване на пазарите, създаване на възможност за трансгранични инвестиции и постигане на глобалните цели в областта на климата.

ЛИТЕРАТУРА:

- [1]. Regulation (EU) 2020/852 of the European Parliament and of the Council of 18 June 2020 on the establishment of a framework to facilitate sustainable investment, and amending Regulation (EU) 2019/2088 (Text with EEA relevance)
- [2]. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions EU Taxonomy, Corporate Sustainability Reporting, Sustainability Preferences and Fiduciary Duties: Directing finance towards the European Green Deal, COM/2021/188 final
- [3]. Предложение за директива за изменение на Директива 2013/34/ЕС, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Регламент (ЕС) № 537/2014 по отношение на отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта, COM (2021) 189.
- [4]. Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Central Bank, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions Action plan: Financing Sustainable Growth.
- [5]. Петрова-Кирова, М. "Връзки и съответствия между стандартите за отчитане на устойчивото развитие на глобалната инициатива по отчетност (GRI) и националната счетоводна уредба в Р. България", 28-ма Международна научна конференция "The power of knowledge", Кавала, Гърция, ISSN 1857 - 923X (online), 2020
- [6]. Yosifova, D. Projections Of Modern Environmental Accounting At The International, National And Corporate Level, 28. International Conference "The Power of Knowledge", Kavala, Greece, ISSN 2545-4439, ISSN 1857 - 923X (online), Oct 2020.
- [7]. Forestier, O. & R.E. Kim, Cherry-picking the Sustainable Development Goals: goal prioritization by national governments and implications for global governance, Sustain. Dev.28(5)(2020),pp.1269-1278, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/sd.2082>
- [8]. Online Etymological Dictionary <<https://www.etymonline.com/>>

THE NEW EUROPEAN COMPREHENSIVE FRAMEWORK FOR ESG AND CORPORATE SUSTAINABILITY REPORTING AFTER 2023

Desislava Yosifova

diosifova@abv.bg

Todor Kableshkov University of Transport

Sofia, 158 Geo Milev Str.

THE REPUBLIC OF BULGARIA

Key words: corporate sustainability; sustainable development; sustainability reporting, CSRD; NFRD

Abstract: The main objective of the June 2022 proposal for a completely new Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) is to transform, replace and upgrade the imposed regulatory approach to integrated reporting (in the current Non-Financial Reporting Directive - NFRD) into a complex regulatory framework for sustainable reporting. The aspiration is to create reliable and comparable information about corporate sustainability along the lines of three relatively independent components (criteria) - environment, social and governance. What is next at the EU level and are European standards for corporate sustainability reporting (similar to internationally accepted financial reporting standards) expected? The paper systematizes an overall picture for the complete package of the newly constructed European framework.